Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

av den 26 juni 1990

om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden

(90/425/EEG)

(EGT L 224, 18.8.1990, s. 29)

Ändrat genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets direktiv 90/539/EEG av den 15 oktober 1990	L 303	6	31.10.1990
►**M2**	Rådets direktiv 90/667/EEG av den 27 november 1990	L 363	51	27.12.1990
►**M3**	Rådets direktiv 90/675/EEG av den 10 december 1990	L 373	1	31.12.1990
►**M4**	Rådets direktiv 91/68/EEG av den 28 januari 1991	L 46	19	19.2.1991
►**M5**	Rådets direktiv 91/174/EEG av den 25 mars 1991	L 85	37	5.4.1991
►**M6**	Rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991	L 268	56	24.9.1991
►**M7**	Council Directive 91/628/EEC of 19 November 1991 (*)	L 340	17	11.12.1991
►**M8**	Rådets direktiv 92/60/EEG av den 30 juni 1992	L 268	75	14.9.1992
►**M9**	Rådets direktiv 92/65/EEG av den 13 juli 1992	L 268	54	14.9.1992
►**M10**	Rådets direktiv 92/118/EEG av den 17 december 1992	L 62	49	15.3.1993
►**M11**	Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/33/EG av den 21 oktober 2002	L 315	14	19.11.2002

(*) Denna rättsakt finns inte publicerad på svenska.

▼B

RÅDETS DIREKTIV

av den 26 juni 1990

om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden

(90/425/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([3]), och

med beaktande av följande:

Gemenskapen skall fram till den 31 december 1992 besluta om åtgärder i syfte att fortlöpande förverkliga den inre marknaden.

Om den gemensamma organisationen av marknaden för djur och för varor av animaliskt ursprung skall fungera harmoniskt måste de veterinär- och avelstekniska hindren undanröjas för handeln inom gemenskapen med dessa djur och dessa varor av animaliskt ursprung. Den fria rörligheten för djur och jordbruksvaror har härvid grundläggande betydelse för den gemensamma organisationen av marknaden och bör underlätta en rationell utveckling av jordbruksproduktionen och ett optimalt utnyttjande av produktionsfaktorerna.

På det veterinära området utförs för närvarande gränskontroller som har till syfte att skydda människors och djurs hälsa.

Slutmålet är att veterinärkontroller enbart skall behöva utföras på avsändarorten. För att detta mål skall kunna uppnås, måste grundkraven för skydd av djurhälsa harmoniseras.

I syfte att förverkliga den inre marknaden och tills så har skett bör tyngdpunkten ligga på de kontroller som skall utföras på avsändarorten och på att organisera de kontroller som skulle kunna utföras på mottagarorten. En sådan lösning skulle göra veterinärkontroller onödiga vid gemenskapens inre gränser och i detta sammanhang finns det goda skäl att ha kvar ett hälsointyg eller en identifieringshandling enligt gemenskapens bestämmelser.

Denna lösning förutsätter ett ökat förtroende för de veterinärkontroller som utförs av avsändarstaten, i synnerhet bör ett system upprättas för snabbt utbyte av information. Avsändarstaten måste se till att sådana veterinärkontroller utförs på ett lämpligt sätt.

I mottagarstaten kan stickprov utföras av veterinärer på mottagarorten. Vid allvarlig misstanke om oegentligheter skulle dock stickprovet kunna utföras medan djuren och varorna är under transitering och det ännu är möjligt att besluta om att sätta dem i karantän inom områden som inte är harmoniserade.

Bestämmelser måste utfärdas för hur man ska gå tillväga när en veterinärkontroll visar att sändningen är oegentlig.

Bestämmelser bör utfärdas för ett förfarande som gör det möjligt att lösa konflikter kring sändningar från en anläggning, central eller organisation.

Bestämmelser skall utfärdas för skyddsåtgärder och särskilt med hänsyn till effektiviteten måste ansvaret på detta område i första hand

([1]) EGT nr C 225, 31.8.1988, s. 4.
([2]) EGT nr C 326, 19.12.1988, s. 28.
([3]) EGT nr C 56, 6.3.1989, s. 20.

▼B

vila på den avsändande medlemsstaten. Kommissionen skall kunna agera snabbt, särskilt i fråga om stickprovsbesök och beslut om de åtgärder som läget kräver.

För att få avsedd verkan bör alla bestämmelser enligt detta direktiv gälla alla djur och varor som i handeln inom gemenskapen omfattas av veterinära bestämmelser.

Med hänsyn till harmoniseringens nuläge och i avvaktan på regler för gemenskapen bör djur och varor för vilka harmoniserade regler saknas uppfylla de krav som gäller i mottagarlandet förutsatt att dessa stämmer överens med artikel 36 i fördraget.

Ovannämnda regler bör gälla för avelstekniska kontroller.

Bestämmelserna i befintliga direktiv bör anpassas till de nya reglerna i detta direktiv.

Dessa regler bör omprövas före utgången av 1993.

Kommissionen bör få till uppgift att besluta om åtgärder för hur detta direktiv skall tillämpas. Därför bör beslut fattas om förfaranden som leder till ett nära och effektivt samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna inom Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 7 skall medlemsstaterna säkerställa att de veterinärkontroller som skall utföras på levande djur och varor som omfattas av de direktiv som räknas upp i bilaga A eller på dem som avses i artikel 21 första stycket och som är avsedda för handel, inte längre sker vid gränsen utan genomförs i enlighet med detta direktiv.

Medlemsstaterna skall vidare säkerställa att kontroller av avelstekniska handlingar utförs enligt de kontrollregler som fastställs i detta direktiv.

▼M7

This Directive shall not affect checks carried out as part of tasks conducted in a non-discriminatory manner by authorities responsible for the general application of laws in a Member State.

▼M8

Detta direktiv skall inte tillämpas på veterinära kontroller vid förflyttning mellan medlemsstaterna av sällskapsdjur som ledsagas av en fysisk person och som står under dennes ansvar, i de fall då förflyttningen inte har ett kommersiellt syfte.

▼B

Artikel 2

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *veterinärkontroll:* varje fysisk kontroll eller administrativ formalitet som rör de djur eller varor som avses i artikel 1, och som direkt eller indirekt syftar till att skydda hälsan hos människor eller djur.

2. *avelsteknisk kontroll:* varje fysisk eller administrativ formalitet som rör de djur som avses i de direktiv som anges i bilaga A avsnitt II, och som direkt eller indirekt syftar till att förbättra rasen.

3. *handel:* handel mellan medlemsstaterna enligt innebörden i artikel 9.2 i fördraget.

▼B

4. *anläggning:* ett jordbruksföretag eller en handlares lokaliteter som de definieras enligt gällande nationella bestämmelser, belägna inom medlemsstatens territorium och inom vilket de djur som avses i bilaga A och B, med undantag för hästdjur, hålls eller normalt är inhysta, och en sådan anläggning som definieras i artikel 2 a i rådets direktiv 90/426/EEG av den 26 juni 1990 om djurhälsovillkor vid förflyttning och import av hästdjur från tredje land ([1]).

5. *central eller organisation:* varje verksamhet som framställer, förvarar, förädlar eller hanterar de varor som avses i artikel 1.

6. *behörig myndighet:* den centrala myndigheten i en medlemsstat med behörighet att utföra veterinärkontroller eller avelstekniska kontroller eller varje myndighet till vilken denna behörighet har delegerats.

7. *officiellt förordnad veterinär:* veterinär som den behöriga myndigheten har utsett.

KAPITEL I

Kontroller i ursprungslandet

Artikel 3

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att endast de djur och de varor som avses i artikel 1 och som uppfyller följande villkor får förekomma i handeln:

a) De djur och varor som avses i bilaga A skall uppfylla kraven i de tillämpliga direktiv som räknas upp i den bilagan och de djur och varor som avses i bilaga B skall uppfylla de djurhälsokrav som gäller i den mottagande medlemsstaten.

b) De skall komma från anläggningar, centraler eller organisationer som undergår regelbundna offentliga veterinärkontroller enligt punkt 3.

c) De skall å ena sidan identifieras enligt kraven i gemenskapens bestämmelser och å andra sidan registreras på ett sådant sätt att den anläggning, central eller organisation som djuren ursprungligen kommer ifrån eller har passerat på vägen kan spåras. Nationella system för identifiering eller registrering skall anmälas till kommissionen inom tre månader efter dagen för offentliggörandet av detta direktiv.

   Medlemsstaterna skall före den 1 januari 1993 vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att de system för identifiering och registrering som rör handeln inom gemenskapen utsträcks till att omfatta även förflyttning av djur inom deras territorium.

d) De skall under transporten medföra hälsointyg eller andra handlingar som fastställs i de direktiv som anges i bilaga A och, i fråga om andra djur och varor, enligt de regler som gäller i den mottagande medlemsstaten.

   De certifikat eller handlingar som utfärdas av den officiella veterinären för den anläggning, central eller organisation som djuren ursprungligen kommer ifrån, och vad gäller de handlingar som krävs av den avelstekniska lagstiftning som avses i bilaga A avsnitt II och som utfärdas av den behöriga myndigheten, måste medfölja djur och varor till deras bestämmelseort(er).

e) Djur som är mottagliga för smitta, eller varor från djur som är mottagliga för smitta, får inte komma

   i) från anläggningar, centraler eller organisationer, områden eller regioner som omfattas av restriktioner som i tillämpliga fall har beslutats enligt gemenskapens bestämmelser för de berörda djuren eller varor från de berörda djuren på grund av att en sådan sjukdom som anges i bilaga C misstänks, har konstaterats eller grasserar eller på grund av att säkerhetsåtgärder tillämpas,

([1]) EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 42.

▼B

ii) från en anläggning, central eller organisation, ett område eller en region där offentliga restriktioner gäller på grund av att en sådan sjukdom som anges i bilaga C misstänks, har konstaterats eller grasserar eller på grund av att säkerhetsåtgärder tilllämpas,

iii) från en anläggning som inte kan lämna de garantier som en medlemsstat får kräva i fråga om andra sjukdomar än de som räknas upp i bilaga C, i de fall djuren och varorna är avsedda för anläggningar, centraler eller organisationer som är belägna i medlemsstater som har erhållit garantier enligt artikel 9 i direktiv 64/432/EEG eller enligt likvärdiga, nu eller senare antagna gemenskapsbestämmelser, eller som är belägna i en stat som enligt gemenskapens lagstiftning anses fri från sjukdomen inom hela eller delar av sitt territorium,

iv) från en anläggning, central eller organisation och, i förekommande fall, från en del av en medlemsstats territorium, som inte erbjuder de ytterligare garantier som har fastställts, i de fall djuren och varorna är avsedda för en medlemsstat eller för en del av det territorium som tillhör en medlemsstat som har utnyttjat de ytterligare garantierna enligt artikel 9 i direktiv 64/432/EEG eller andra likvärdiga nu eller senare antagna gemenskapsbestämmelser.

Den behöriga myndigheten i ursprungslandet skall innan intyget eller de medföljande handlingarna utfärdas säkerställa att anläggningarna, centralerna eller organisationerna uppfyller kraven enligt denna punkt.

f) Om transporten omfattar flera mottagarorter, måste djuren och produkterna fördelas på lika många sändningar som det finns mottagarorter. De intyg och/eller handlingar som avses i punkt d skall medfölja varje sändning.

g) Om de djur och varor som omfattas av de direktiv som avses i bilaga A och som följer gemenskapens bestämmelser är avsedda för export till ett tredje land genom en annan medlemsstats territorium, skall transporten — utom vid brådskande behov som vederbörligen godkänts av den behöriga myndigheten för att säkerställa djurens välbefinnande — övervakas av tullen ända fram till den punkt där den lämnar gemenskapens territorium enligt de närmare bestämmelser som skall utarbetas av kommissionen enligt det förfarande som fastställs i artikel 18 eller, i tillämpliga fall, artikel 19.

I fråga om djur och varor som inte uppfyller gemenskapens regler eller sådana djur och varor som avses i bilaga B, får transitering dessutom endast ske med uttryckligt godkännande från den behöriga myndigheten i det medlemsland där transiteringen äger rum.

2. Medlemsstaterna skall också säkerställa att

— de djur och varor som avses i artikel 1 och som eventuellt måste slaktas enligt något nationellt program för utrotning av sådana sjukdomar som inte anges i bilaga C inte skickas till någon annan medlemsstats territorium,

— de djur och varor som avses i bilaga A eller de djur och varor som avses i bilaga B inte skickas till ett annat medlemslands territorium, om de inte kan saluföras på det egna territoriet på grund av de risker för människors och djurs hälsa som anges i artikel 36 i fördraget.

3. Utan att påverka tillämpningen av de övervakningsskyldigheter som enligt gemenskapens lagstiftning åligger den officiellt förordnade veterinären skall den behöriga myndigheten utföra kontroller på anläggningar, godkända marknader och uppsamlingscentraler, centraler eller organisationer för att förvissa sig om att djur och varor som är avsedda för handeln motsvarar gemenskapens krav och i synnerhet uppfyller de villkor för identifiering som fastställs i punkt 1 c och 1 d.

Om det finns anledning att misstänka att gemenskapens krav inte uppfylls skall den behöriga myndigheten utföra alla nödvändiga kontroller och, om misstanken bekräftas, vidta lämpliga åtgärder och eventuellt isolera den berörda anläggningen, centralen eller organisationen.

▼B

4. Enligt det förfarande som fastställs i artikel 18 eller, i förekommande fall, artikel 19 får kommissionen utfärda närmare bestämmelser för hur denna artikel skall tillämpas, med särskild hänsyn till de berörda arterna.

Artikel 4

1. De avsändande medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att

a) ägarna till boskap och varor enligt artikel 1 på alla stadier i produktion och saluföring uppfyller de hälso- och avelstekniska krav som ställs nationellt eller inom gemenskapen och som avses i detta direktiv,

b) de djur och varor som avses i bilaga A ur veterinärsynpunkt kontrolleras minst lika omsorgsfullt som om de var avsedda för den nationella marknaden, såvida gemenskapens regler inte särskilt föreskriver annat,

c) djuren transporteras i lämpliga transportmedel som uppfyller bestämmelserna om hygien.

2. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat som är ursprungsland och som har utfärdat intyget eller handlingen som åtföljer djuren och varorna skall den dag då de utfärdas och genom det datasystem som fastställs i artikel 20 sända sådana uppgifter som kommissionen bestämmer enligt förfarandet i artikel 18 till den centralt behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten och till den behöriga myndigheten på mottagarorten.

3. De avsändande medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att beivra varje överträdelse av den veterinära eller avelstekniska lagstiftningen från fysiska eller juridiska personer om man finner att gemenskapens regler har överträtts, särskilt om det kommer fram att intyg, handlingar eller igenkänningsmärken inte motsvarar djurens tillstånd eller ursprungsanläggningar eller varornas verkliga egenskaper.

KAPITEL II

Kontroller vid ankomsten till mottagarorten

Artikel 5

1. De mottagande medlemsstaterna skall verkställa följande undersökningar:

a) Den behöriga myndigheten får på djurens och varornas mottagarorter genom icke-diskriminerande veterinära stickprov fastställa att kraven enligt artikel 3 har uppfyllts. Prover får tas på samma gång.

   Kontroller får också utföras under transporten av djur och varor inom det egna territoriet om den behöriga myndigheten i den medlemsstat som är transitland eller mottagarland har information som gör att en överträdelse kan misstänkas.

b) Dessutom gäller följande för djur som anges i artikel 1 och som kommer från ett annat ursprungsland:

   i) Om djuren är avsedda för en marknad eller uppsamlingscentral som är godkänd enligt gemenskapens bestämmelser, skall dess ledning göras ansvarig om sådana djur släpps in som inte uppfyller kraven enligt artikel 3.1.

      Den behöriga myndigheten måste genom icke-diskriminerande undersökningar av de intyg eller handlingar som medföljer djuren kontrollera att djuren uppfyller dessa krav.

   ii) Om djuren är avsedda för ett slakteri som övervakas av en officiellt förordnad veterinär, skall denne, särskilt med medföljande intyg eller handling som grund, säkerställa att endast sådana djur slaktas som uppfyller kraven enligt artikel 3.1.

      Ledningen för slakteriet skall göras ansvarig om sådana djur slaktas som inte uppfyller kraven enligt artikel 3.1 c och 3.1 d.

▼B

iii) Om djuren är avsedda för en registrerad handlare som delar upp sändningarna eller för företag som inte är föremål för ständig övervakning, skall den behöriga myndigheten betrakta en sådan handlare eller företag som mottagare av djuren och villkoren i andra stycket skall gälla.

iv) Om djuren är avsedda för anläggningar, centraler eller organisationer, även om sändningen delvis lastas av under transporten, skall varje djur eller grupp av djur enligt artikel 3 åtföljas av hälsointyget eller medföljande handling i original ända fram till den mottagare som nämns där.

Innan sändningen delas upp eller därefter saluförs skall de mottagare som avses i punkt 1 b iii och iv kontrollera att igenkänningsmärkena, intygen eller handlingarna enligt artikel 3.1 c och 3.1 d finns med och underrätta den behöriga myndigheten om eventuella oegentligheter eller avvikelser samt i sådana fall isolera de djur som berörs tills den behöriga myndigheten har beslutat om dem.

De garantier som skall lämnas av de mottagare som avses i punkt 1 b iii och 1 b iv skall anges i ett avtal med den behöriga myndigheten och undertecknas vid den förhandsregistrering som fastställs i artikel 12. Den behöriga myndigheten skall utföra stickprov för att kontrollera att garantierna uppfylls.

Denna punkt skall också tillämpas på mottagare av de varor som avses i artikel 1.

2. För alla de mottagare som anges på de intyg eller handlingar som föreskrivs i artikel 3.1 d gäller följande:

a) De skall på begäran av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som är mottagarland och i den utsträckning som behövs för att de kontroller som avses i punkt 1 skall kunna utföras, i förväg anmäla djurens och varornas ankomst från en annan medlemsstat och i synnerhet sändningens karaktär och den beräknade ankomstdagen.

Tidsfristen för anmälan skall som allmän regel inte vara längre än en dag, dock kan medlemsstaterna under särskilda omständigheter kräva att anmälan sker två dagar i förväg.

Denna anmälan krävs inte för registrerade hästar som medför identifieringshandling enligt direktiv 90/427/EEG.

b) De skall under en tid av minst sex månader som skall fastställas av den behöriga myndigheten behålla de hälsointyg eller handlingar som anges i artikel 3 för att på begäran uppvisa dem för den behöriga myndigheten.

3. Närmare bestämmelser om hur denna artikel skall tillämpas skall antas enligt det förfarande som fastställs i artikel 18 eller i tillämpliga fall artikel 19.

Artikel 6

1. Om gemenskapens regler eller, på områden som ännu inte har harmoniserats, nationella bestämmelser som följer de allmänna bestämmelserna i fördraget kräver att levande djur sätts i karantän, skall detta normalt ske på den mottagande anläggningen.

2. En karantänstation får användas om detta anses motiverat från veterinärsynpunkt. En sådan station skall betraktas som sändningens mottagarort. Den berörda medlemsstaten skall underrätta kommissionen om grunderna för en sådan åtgärd.

3. Skyldigheter som rör karantän och dennas placering skall anges i de veterinära krav som avses i artikel 21 andra stycket.

▼M6

Artikel 7

1. Vid de kontroller som utförs på de platser där sådana djur och produkter som avses i bilaga 1 från tredje land förs in på de områden som nämns i bilaga 1 till direktiv 90/675/EEG, t ex hamnar, flygplatser

▼M6

och gränskontrollstationer mot tredje land, skall medlemsstaterna säkerställa att följande åtgärder vidtas:

a) Intygen eller dokumenten som medföljer djuren och produkterna kontrolleras.

b) För djur och produkter från gemenskapen skall de kontrollbestämmelser som fastställs i artikel 5 gälla.

c) För de produkter som importeras från tredje land skall bestämmelserna i direktiv 90/675/EEG gälla.

d) För de djur som importeras från tredje land skall bestämmelserna i direktiv 91/496/EEG gälla.

2. Från ►M8 den 1 juli 1992 ◄ och trots bestämmelserna i punkt 1 skall dock de kontrollbestämmelser som fastställs i artikel 5 gälla för alla djur och produkter som transporteras med transportmedel som regelbundet och direkt förbinder två geografiska punkter inom gemenskapen.

▼B

Artikel 8

1. Om de behöriga myndigheterna i en medlemsstat vid en kontroll av en sändning under transport eller på mottagarorten konstaterar

a) att det finns bärare av någon sjukdom av det slag som avses i direktiv 82/894/EEG ([1]), senast ändrat genom kommissionens beslut 90/134/EEG ([2]), av zoonos eller någon sjukdom eller annan orsak som kan utgöra en allvarlig risk för djur eller människor eller att varorna kommer från en region som är smittad med en epizootisk sjukdom skall de beordra att djuret eller djursändningen sätts i karantän på närmaste karantänstation eller slaktas eller avlivas.

   Kostnaderna i samband med åtgärderna i föregående stycke skall betalas av avsändaren eller dennes representant eller av den person som har ansvaret för varorna eller djuren.

   De behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten skall omedelbart skriftligen och på lämpligaste sätt underrätta de ansvariga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna och kommissionen om vilka resultat man kommit fram till, vilka beslut man fattat samt skälen för dessa beslut.

   Skyddsåtgärderna enligt artikel 10 får vidtas.

   På begäran av en medlemsstat och i enlighet med förfarandet i artikel 17 får kommissionen dessutom vidta alla åtgärder som behövs för att medlemsstaterna skall handla gemensamt i lägen som inte omfattas av gemenskapens bestämmelser.

b) att, utan att det påverkar punkt a, djuren och varorna inte uppfyller villkoren i gemenskapens direktiv eller, om medlemsstaten erhåller garantierna enligt artikel 9 i direktiv 64/432/EEG eller motsvarande gemenskapsregler som gäller nu eller senare, i nationella hälsobestämmelser får myndigheterna då, om allmän hänsyn till människors och djurs hälsa tillåter detta, ge avsändaren möjlighet att välja mellan

   — att låta djuren och varorna förbli under övervakning tills det, om rester finns kvar, har visat sig att gällande bestämmelser har följts och, om dessa bestämmelser inte har följts, att åtgärder vidtas enligt gemenskapens lagstiftning,

   — att slakta djuren eller förinta varorna,

   — att skicka tillbaka djuren eller sändningen med godkännande av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som djuren eller sändningen kommer från och sedan den medlemsstat som är transitland blivit underrättad.

([1]) EGT nr L 378, 31.12.1982, s. 58.
([2]) EGT nr L 76, 22.3.1990, s. 23.

▼B

Om det visar sig att intyget eller handlingarna innehåller oegentligheter skall ägaren eller dennes representant dock beviljas en respittid innan denna sista möjlighet utnyttjas.

2. Enligt förfarandet i artikel 18 skall kommissionen upprätta en lista över de sjukdomar som avses i punkt 1 och närmare regler för hur den här artikeln skall tillämpas.

Artikel 9

1. I de fall som avses i artikel 8 skall den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten utan dröjsmål kontakta de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som sändningen kommer från. De senare myndigheterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder och underrätta den behöriga myndigheten i den första medlemsstaten om de utförda provens karaktär, vilka beslut som fattats och skälen till dessa beslut.

Om den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten fruktar att sådana åtgärder är otillräckliga, skall de behöriga myndigheterna i de båda medlemsstaterna tillsammans försöka finna lämpliga lösningar, om så är lämpligt får detta också omfatta en inspektion på platsen.

Om kontrollerna enligt artikel 8 visar upprepade oegentligheter skall den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten underrätta kommissionen och de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater.

Kommissionen får på begäran av den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten eller på eget initiativ och med hänsyn till de fastställda överträdelsernas karaktär

— i samarbete med de behöriga nationella myndigheterna sända inspektörer till platsen i fråga,

— för att kontrollera fakta på platsen sända en officiellt förordnad veterinär, vars namn skall finnas på den lista som kommissionen skall upprätta på medlemsstaternas förslag och som är godtagbara av de olika parterna,

— begära att den behöriga myndigheten skall skärpa kontrollerna inom den anläggning, central, organisation, godkända marknad, uppsamlingscentral eller region varifrån djuren eller varorna kommer.

Den skall underrätta medlemsstaterna om resultatet.

I väntan på resultaten från kommissionen skall den medlemsstat som sändningen kommer ifrån skärpa kontrollerna av djur och varor som kommer från den aktuella anläggningen, centralen, godkända marknaden eller uppsamlingscentralen eller regionen och, om allvarliga risker för människors och djurs hälsa föreligger, inställa utfärdandet av alla intyg eller transporthandlingar.

Den mottagande medlemsstaten får för sin del skärpa kontrollerna av djur som kommer från samma anläggning, central, organisation, godkända marknad eller uppsamlingscentral eller region.

Om oegentligheterna har bekräftats genom expertutlåtande skall kommissionen på begäran av den ena av de båda berörda medlemsstaterna i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 17 vidta lämpliga åtgärder som kan leda ända till att medlemsstaterna tillfälligt får förbjuda att djur och varor från den anläggningen, centralen, organisationen, godkända marknaden eller uppsamlingscentralen eller regionen införs. på deras territorium. Dessa åtgärder måste bekräftas eller omprövas så snart som möjligt i enlighet med artikel 17.

2. Rätten att överklaga de ansvariga myndigheternas beslut enligt de lagar som är i kraft i medlemsstaterna påverkas inte av detta direktiv utom i de fall som avses i fjärde stycket.

▼B

Beslut som har fattats av den behöriga myndigheten i mottagarstaten och skälen för sådana beslut skall meddelas avsändaren eller hans representant och den behöriga myndigheten i den medlemsstat som djuren eller varorna kommer ifrån.

Om avsändaren eller hans representant begär detta, skall besluten och skälen meddelas honom skriftligen med uppgifter om de rättigheter till överklagande han har enligt gällande lagstiftning i den mottagande medlemsstaten samt om det förfarande och den tidsfrist som därvid gäller.

Vid samtycke inom högst en månad får de båda berörda parterna dock överlämna tvisten att avgöras av en expert vars namn finns med på den lista över experter som kommissionen skall upprätta, varvid kostnaden för att anlita experten skall betalas av gemenskapen.

Sådana experter skall avge sitt yttrande inom högst 72 timmar efter det att de har mottagit analysresultaten. Parterna skall foga sig i expertens yttrande med vederbörlig hänsyn till gemenskapens veterinärlagstiftning.

3. Kostnaden för att returnera sändningen, hålla kvar eller isolera djuren eller, om så är lämpligt, slakta eller avliva dem skall betalas av avsändaren, dennes representant eller den person som har ansvaret för djuren eller varorna.

4. Närmare bestämmelser om tillämpningen av denna artikel skall antas enligt det förfarande som fastställs i artikel 18 eller, i tillämpliga fall, i artikel 19.

KAPITEL III

Allmänna bestämmelser

Artikel 10

1. Utöver utbrott av de sjukdomar som avses i direktiv 82/894/EEG skall varje medlemsstat omedelbart underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om varje utbrott inom dess territorium av zoonoser, sjukdomar eller andra orsaker som sannolikt kan utgöra en allvarlig risk för djur eller för människors hälsa.

Den medlemsstat som sändningen kommer ifrån skall omedelbart vidta de kontroll- eller försiktighetsåtgärder som anges i gemenskapens bestämmelser, särskilt bestämningen av de buffertzoner som anges i dessa bestämmelser, eller vidta andra åtgärder som medlemsstaten anser lämpliga.

Den medlemsstat som är mottagar- eller transitland och som vid den kontroll som avses i artikel 5 har fastställt att en av de sjukdomar eller orsaker föreligger som avses i första stycket får, om så är nödvändigt, vidta de försiktighetsåtgärder som föreskrivs i gemenskapens bestämmelser och även sätta djuren i karantän.

Vid allvarliga hälsorisker för människor och djur får den mottagande medlemsstaten i väntan på att åtgärderna i punkt 4 skall vidtas besluta om provisoriska skyddsåtgärder med hänsyn till berörda anläggningar, centraler eller organisationer eller, vid en epizootisk sjukdom, med hänsyn till den buffertzon som föreskrivs i gemenskapens bestämmelser.

De åtgärder som vidtas av medlemsstaterna skall delges kommissionen och de övriga medlemsstaterna utan dröjsmål.

2. På begäran av den medlemsstat som avses i första stycket av punkt 1 eller på kommissionens initiativ får en eller flera företrädare för kommissionen omedelbart resa till den aktuella platsen för att i samarbete med de behöriga myndigheterna undersöka vilka åtgärder som har vidtagits samt yttra sig över dessa åtgärder.

3. Om kommissionen inte har underrättats om de vidtagna åtgärderna, eller om den anser att de vidtagna åtgärderna är otillräckliga, får den i samarbete med den berörda medlemsstaten och i väntan på Ständiga veterinärkommitténs möte vidta provisoriska skyddsåtgär-

▼B

der avseende djur eller varor från den region som har drabbats av den epizootiska sjukdomen eller från en viss anläggning, central eller organisation. Dessa åtgärder skall läggas fram för Ständiga veterinärkommittén så snart som möjligt för att bekräftas, ändras eller upphävas enligt förfarandet i artikel 17.

4. Kommissionen skall i samtliga fall ompröva läget i Ständiga veterinärkommittén så snart som möjligt. Den skall vidta de åtgärder som behövs för de djur och varor som avses i artikel 1 och, om läget så kräver, för de varor som kommer från dessa djur, enligt förfarandet i artikel 17. Kommissionen skall bevaka läget och med hänsyn till hur läget utvecklas enligt samma förfarande ändra eller återkalla de fattade besluten.

5. Närmare bestämmelser om hur denna artikel skall tillämpas, i synnerhet listan över zoonoser eller orsaker som sannolikt kan utgöra en allvarlig risk för människors hälsa, skall antas enligt förfarandet i artikel 18.

Artikel 11

Varje medlemsstat och kommissionen skall utse den veterinär eller de avdelningar som skall ha ansvaret för att veterinärkontrollerna genomförs och för samarbetet med de övriga medlemsstaternas kontrollavdelningar.

Artikel 12

Medlemsstaterna skall säkerställa att alla handlare som inom gemenskapen deltar i handeln med djur eller varor enligt artikel 1

a) på begäran av den behöriga myndigheten i förväg förs in i ett offentligt register,

b) registrerar leveranser och, för de mottagare som avses i artikel 5.1 b iii, djurens och varornas efterföljande destination.

Detta register skall bevaras under en tid som bestäms av den behöriga nationella myndigheten så att det på begäran kan uppvisas för den behöriga myndigheten.

Artikel 13

Medlemsstaterna skall också säkerställa att tjänstemännen vid deras veterinäravdelningar, om så är lämpligt i samarbete med tjänstemännen vid andra avdelningar med samma befogenheter, är i stånd att i synnerhet

— inspektera anläggningar, installationer, transportmedel och metoder för märkning och identifiering av djur,

— i fråga om de varor som räknas upp i bilaga A kontrollera att personalen uppfyller kraven enligt de texter som avses i den bilagan,

— ta prover från

  i) djur som hålls i avsikt att säljas, saluföras eller transporteras,

  ii) varor som hålls i avsikt att lagras eller säljas, salubjudas eller transporteras,

— undersöka dokumentärt eller databehandlat material från de kontroller som utförts i samband med åtgärderna enligt detta direktiv.

Medlemsstaterna skall begära att de anläggningar, centraler eller organisationer som kontrollerats samarbetar i den utsträckning detta behövs för att ovannämnda uppgifter skall kunna utföras.

▼B

Artikel 14

1. Direktiv 64/432/EEG ([1]), senast ändrat genom direktiv 89/662/EEG ([2]), ändras på följande sätt:

a) Artikel 6 skall ersättas med följande:

”Artikel 6

Slaktdjur som vid ankomsten till destinationslandet har förts till ett slakthus, antingen direkt eller via en godkänd marknad eller uppsamlingscentral, skall slaktas där så snart som möjligt i enlighet med djurhälsokrav.

Slaktdjur måste slaktas så snart som möjligt efter ankomsten till slakthuset i enlighet med djurhälsokraven. För slaktdjur och som direkt efter ankomsten till destinationslandet har över förts till en marknad i omedelbar närhet av ett slakthus, enligt vars bestämmelser alla djur, särskilt efter marknaden, måste överföras till ett slakthus som har godkänts förändamålet av den ansvariga centrala myndigheten, gäller att de måste slaktas vid slakthuset senast sjuttiotvå timmar efter ankomsten till marknaden.

Den ansvariga myndigheten i destinationslandet får med hänsyn till omsorgen om djurens hälsa lämna anvisning om till vilket slakthus djuren skall överföras.”

b) Artikel 7.3 och artikel 8.2 första stycket skall utgå.

c) Artikel 9 och 10 skall ersättas med följande:

”Artikel 9

1. En medlemsstat som för hela eller delar av sitt territorium har ett nationellt kontrollprogram för någon av de smittsamma sjukdomar som inte avses i bilaga E får överlämna detta program till kommissionen och särskilt återge

— sjukdomens utbredning i medlemsstaten,

— anledningen till programmet med hänsyn tagen till sjukdomens betydelse och programmets sannolika fördelar i förhållande till kostnaden,

— det geografiska område inom vilket programmet kommer att genomföras,

— de statuskategorier som skall tillämpas på djuranläggningarna, de standarder som måste upprätthållas inom varje kategori och de testförfaranden som skall användas,

— programmets förfaranden för övervakning,

— de åtgärder som skall vidtas om ett företag av någon anledning förlorar sin status,

— de åtgärder som skall vidtas om resultaten av de prov som utförts enligt programmets bestämmelser är positiva.

2. Kommissionen skall undersöka de program som medlemsstaterna presenterar. De program som avses i punkt 1 får godkännas i överensstämmelse med de kriterier som fastställs i punkt 1 i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 12. Enligt samma förfarande skall de ytterligare garantier, allmänna eller begränsade, som får krävas i handeln inom gemenskapen definieras samtidigt eller senast tre månader efter det att programmet har godkänts. Sådana garantier får inte gå utöver dem som medlemsstaten genomför nationellt.

3. Program som framlagts av medlemsstaterna får ändras eller utökas enligt det förfarande som fastställs i artikel 12. Ändringar eller tillägg till program som redan har godkänts eller till garantier som har definierats enligt punkt 2 får godkännas enligt samma förfarande.

([1]) EGT nr L 121, 29.7.1964, s. 2012/64.
([2]) EGT nr L 395, 30.12.1989, s. 13.

▼B

Artikel 10

1. Om en medlemsstat anser sitt territorium eller en del av sitt territorium fritt från någon av de sjukdomar som kan smitta nötkreatur och svin skall den för kommissionen lägga fram lämplig dokumentation som särskilt visar

— sjukdomens karaktär med uppgifter om dess förekomst på medlemsstatens territorium,

— resultaten av kontrolltester baserade på serologiska, mikrobiologiska, patologiska eller epidemiologiska undersökningar och på det faktum att sjukdomen enligt lag skall rapporteras till de ansvariga myndigheterna,

— den period under vilken kontrolltesterna utfördes,

— i tillämpliga fall den period under vilken vaccinering mot sjukdomen har varit förbjuden och det geografiska område som berörts av förbudet,

— anstalter för kontroll av att sjukdomen har försvunnit.

2. Kommissionen skall undersöka den dokumentation som har framlagts av medlemsstaterna. De ytterligare garantierna, allmänna eller särskilda, som kan krävas i handeln inom gemenskapen får definieras i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 12. Sådana garantier får inte gå utöver dem som medlemsstaten tilllämpar nationellt. Om motivering har lämnats in före den 1 juli 1991 skall beslut om ytterligare garantier fattas före den 1 januari 1992.

3. Den berörda medlemsstaten skall underrätta kommissionen om varje förändring i de uppgifter som anges i punkt 1 och som har med sjukdomen att göra. Garantierna som definieras enligt punkt 2 får mot bakgrund av en sådan underrättelse ändras eller återkallas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 12.”

2. Artikel 5.2 andra till femte stycket och artikel 7 och 15 i direktiv 88/407/EEG ([1]) skall utgå.

3. Artikel 5.2 andra till fjärde stycket och artikel 14 i direktiv 89/556/EEG ([2]) skall utgå.

4. I artikel 13 första stycket femte raden i direktiv 72/462/EEG ([3]), senast ändrat genom direktiv 89/227/EEG ([4]), skall ”tre” ersättas med ”fem”.

Artikel 15

1. Följande artikel skall införas i direktiv 64/432/EEG och 89/556/EEG:

”Artikel 14

De regler som fastställs i rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden (*), skall särskilt gälla för kontroller vid ursprungsorten, för organisering och uppföljning av de kontroller som skall utföras i destinationslandet och för de skyddsåtgärder som skall genomföras.

(*) EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 29.”

2. Följande artikel skall införas i direktiv 88/407/EEG:

”Artikel 15

Bestämmelserna i rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller vid handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden (*) skall särskilt gälla för kontroller vid

([1]) EGT nr L 134, 22.7.1988, s. 10.
([2]) EGT nr L 302, 19.10.1989, s. 1.
([3]) EGT nr L 302, 31.12.1972, s. 28.
([4]) EGT nr L 93, 6.4.1989, s. 25.

▼B

källan, för organisering och uppföljning av de kontroller som skall utföras av den mottagande medlemsstaten samt för de skyddsåtgärder som skall verkställas.

(*) EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 29.”

3. Artikel 9 i direktiv 90/426/EEG skall ersättas med följande:

”Artikel 9

De regler som fastställs i rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor med sikte på att förverkliga den inre marknaden (*) skall särskilt gälla för kontroller vid ursprungsorten, för organisering och uppföljning av de kontroller som skall utföras av den mottagande medlemsstaten och för de skyddsåtgärder som skall verkställas.

(*) EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 29.”

Artikel 16

Kommissionen får i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 18 ändra den lista över sjukdomar som anges i bilaga C.

Artikel 17

När hänvisning sker till förfarandet enligt denna artikel skall Ständiga veterinärkommittén, som upprättats genom beslut 68/361/EEG ([1]), besluta i enlighet med de bestämmelser som fastställs i artikel 17 i direktiv 89/662/EEG.

Artikel 18

När hänvisning sker till det förfarande som anges i denna artikel skall Ständiga veterinärkommittén besluta i enlighet med artikel 18 i direktiv 89/662/EEG.

Artikel 19

När hänvisning sker till det förfarande som anges i denna artikel skall Ständiga avelstekniska kommittén, som upprättats genom beslut 77/505/EEG ([2]), besluta i enlighet med de bestämmelser som fastställs i artikel 11 i direktiv 88/661/EEG ([3]).

KAPITEL IV

Slutbestämmelser och övergångsbestämmelser

Artikel 20

1. Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 18 införa ett datoriserat system som länkar samman veterinärmyndigheterna, framförallt i syfte att underlätta utbytet av information mellan de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten och de behöriga myndigheterna i regioner där hälsointyg eller dokument som följer djur och varor av animaliskt ursprung har utfärdats.

2. Förfarandena för gemenskapens ekonomiska bidrag enligt artikel 37 i beslut 90/424/EEG som behövs för verkställandet av detta program skall antas enligt det förfarande som fastställs i artikel 42 i det beslutet.

3. Enligt det förfarande som fastställs i artikel 18 skall kommissionen anta ett förfarande för hur denna artikel skall tillämpas och i synnerhet lämpliga normer för utbyte av data och regler för säkerheten för den data som utbyts.

([1]) EGT nr L 255, 18.10.1968, s. 23.
([2]) EGT nr L 206, 12.8.1977, s. 11.
([3]) EGT nr L 382, 31.12.1988, s. 16.

▼B

Artikel 21

►M8 ——————— ◄ Handeln med de djur och varor som räknas upp i bilaga B i väntan på att gemenskapens regler skall bli antagna och utan att påverka tillämpningen av nationella regler för identifiering av sändningar underkastas de kontrollregler som fastställs genom detta direktiv, särskilt de som nämns i artikel 3.1 a andra delen av meningen.

▼M8

Medlemsstaterna skall meddela kommissionen och de övriga medlemsstaterna vilka villkor och förfaranden som tillämpas vid handeln med de djur och produkter som avses i första stycket.

▼B

Enligt förfarandet i artikel 17 skall kommissionen bestämma de åtgärder som behövs för databehandling av de villkor som nämns i andra stycket.

De kontrollbestämmelser som gäller för de djur och varor som avses i bilaga A skall utsträckas till de djur och de varor av animaliskt ursprung som ännu inte omfattas av denna bilaga när de harmoniserade reglerna som styr handeln med dessa har antagits. ►M8 ——————— ◄

▼M8

Artikel 22

1. Medlemsstaterna skall enligt en harmoniserad modell till kommissionen lämna alla relevanta upplysningar om vilka veterinära kontroller som utförs i enlighet med detta direktiv.

2. Kommissionen skall inom Ständiga veterinärkommittén granska de upplysningar som avses i punkt 1. Kommissionen kan vidta lämpliga åtgärder enligt förfarandet i artikel 18.

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt vad gäller hur ofta upplysningarna skall lämnas, vilken modell som skall användas och vad de skall omfatta, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 18.

▼M6

Artikel 23

Rådet skall med en rapport från kommissionen som grund, åtföljd av eventuella förslag som rådet skall anta med kvalificerad majoritet, ompröva

— bestämmelserna i artikel 10 och i artikel 5.2 a före den 1 januari 1993,

— övriga bestämmelser före den 1 januari 1996.

▼M8

Artikel 24

För att tillåta ett gradvist genomförande av de kontrollbestämmelser som fastställs i detta direktiv får medlemsstaterna fram till och med den 31 december 1992 under transport

— kontrollera dokument för djur och varor som omfattas av bilagorna A och B eller som importeras från tredje land,

— utföra stickprovskontroller utan diskriminering av djur och varor som omfattas av bilaga B.

▼B

Artikel 26

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa

i) artikel 10 i detta direktiv och artikel 9 i direktiv 89/662/EEG inom två månader efter dagen för offentliggörande av detta direktiv,

▼M6

ii) de övriga bestämmelserna i detta direktiv den 1 juli 1992.

▼B

Artikel 27

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼**M10**

BILAGA A

KAPITEL I

VETERINÄRLAGSTIFTNING

Avsnitt 1

— Rådets direktiv 64/432/EEG av den 26 juni 1964 om djurhälsoproblem som påverkar handeln med nötkreatur och svin inom gemenskapen (EGT nr 121, 29.7.1964, s. 1977/64).

— Rådets direktiv 88/407/EEG av den 14 juni 1988 om djurhälsokrav som är tillämpliga vid handel inom gemenskapen med och import av djupfryst sperma från tamdjur av nötkreatur (EGT nr L 194, 22.7.1988, s. 10).

— Rådets direktiv 89/556/EEG av den 25 september 1989 om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och import från tredje land av embryon från tamdjur av nötkreatur (EGT nr L 302, 19.10.1989, s. 1).

— Rådets direktiv 90/426/EEG av den 26 juni 1990 om djurhälsovillkor vid förflyttning av hästdjur och import av sådana från tredje land (EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 42).

— Rådets direktiv 90/429/EEG av den 26 juni 1990 om djurhälsokrav som är tillämpliga vid handel inom gemenskapen med och import av sperma från tamdjur av svin (EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 62).

— Rådets direktiv 90/539/EEG av den 15 oktober 1990 om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och för import från tredje land av fjäderfä och kläckningsägg (EGT nr L 303, 31.10.1990, s. 6).

▼**M11**

— Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2001 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (EGT L 273, 10.10.2002, s. 1).

▼**M10**

— Rådets direktiv 91/67/EEG av den 28 januari 1991 om djurhälsovillkor för utsläppande på marknaden av djur och produkter från vattenbruk (EGT nr L 46, 19.2.1991, s. 1).

— Rådets direktiv 91/68/EEG av den 28 januari 1991 om djurhälsovillkor för handel med får och getter inom gemenskapen (EGT nr L 46, 19.2.1991, s. 19).

— Rådets direktiv 91/628/EEG av den 19 november 1991 om skydd av djur vid transport och om ändring av direktiven 90/425/EEG och 91/496/EEG (EGT nr L 340, 11.12.1991, s. 17).

Avsnitt 2

Rådets direktiv 92/65/EEG av den 13 juli 1992 om fastställande av djurhälsokrav i handeln inom och importen till gemenskapen av djur, sperma, ägg (ova) och embryon som inte faller under de krav som fastställs i de specifika gemenskapsregler som avses i bilaga A. I till direktiv 90/425/EEG (EGT nr L 268, 14.9.1992, s. 54).

— För patogener:

Rådets direktiv 92/118/EEG av den 17 december 1992 om djurhälso- och hygienkrav för handel inom gemenskapen med produkter, som inte omfattas av sådana krav i de särskilda gemenskapsbestämmelser som avses i bilaga A. I till direktiv 89/662/EEG och, i fråga om patogener, i direktiv 90/425/EEG, samt för import till gemenskapen av sådana produkter.

KAPITEL II

AVELSTEKNISK LAGSTIFTNING

— Rådets direktiv 77/504/EEG av den 25 juli 1977 om renrasiga avelsdjur av nötkreatur (EGT nr L 206, 12.8.1977, s. 8).

— Rådets direktiv 88/661/EEG av den 19 december 1988 om avelsmässiga normer för avelssvin (EGT nr L 382, 31.12.1988, s. 36).

— Rådets direktiv 89/361/EEG av den 30 maj 1989 om renrasiga avelsfår och avelsgetter (EGT nr L 153, 8.6.1989, s. 30).

— Rådets direktiv 90/427/EEG av den 26 juni 1990 om avelsmässiga och genealogiska villkor för handeln med hästdjur inom gemenskapen (EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 55).

— Rådets direktiv 91/174/EEG av den 25 mars 1991 om krav beträffande avel och härstamning vid saluföring av renrasiga djur samt om ändring av direktiven 77/504/EEG och 90/425/EEG (EGT nr L 85, 5.4.1991, s. 37).

▼**M10**

BILAGA B

DJUR OCH VAROR SOM INTE ÄR FÖREMÅL FÖR HARMONISERING, MEN SOM VID HANDEL KOMMER ATT KONTROLLERAS ENLIGT DETTA DIREKTIV

KAPITEL I

Veterinärlagstiftning — andra levande djur än de som förtecknas i kapitel I i bilaga A.

KAPITEL II

Veterinärlagstiftning — sperma, ägg och embryon som inte återfinns i förteckningen i kapitel I i bilaga A.

▼B

BILAGA C

LISTA ÖVER SJUKDOMAR ELLER EPIZOOTISKA SJUKDOMAR SOM ÄR FÖREMÅL FÖR TVINGANDE NÖDFALLSÅTGÄRDER MED TERRITORIELLA INSKRÄNKNINGAR (MEDLEMSSTATER, REGIONER ELLER ZONER)

— Mul- och klövsjuka (FMD)
— Klassisk svinpest (CSF)
— Afrikansk svinpest (ASF)
— Vesicular swinedisease
— Newcastle-sjukan (ND)
— Rinderpest
— Peste des petits ruminants (PPR)
— Vesikulär stomatit (VS)
— ”Blue tongue”
— Afrikansk hästpest (AHS)
— Viral equin encefalomyelit
— Teschensjuka
— Fågelinfluensa
— Får- och getsyfilis
— Lumpy skin disease
— Sprickdalsfeber
— Smittsam nötlungsäcksinflammation